

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.
Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Kézdivásárhely, 1906. Január 21.

Vasárnap.

XXV. évfolyam 6. szám

Felkészítő: Vajna Károly.

Kiadó laptulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

Előfizetési árak:
Egész évre 10 korona. Félévre 5 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.
Egyes szám ára 10 fillér.

A lap szellemi részét illető közlemények, Vajna Károly szerkesztőhöz, az előfizetési és hirdetési pénzek Ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájába küldendők.

Hirdetmények díja:
4 hasábos petisorélt, vagy annak helyéért 10 fillér.
Hivatalos és árverési hirdetések külön díjtétel szerint.
Nyílt ér sora 30 fillér.
A hirdetések a nyílt erek díja előre fizetendő.

A tél problémája.

A nagy tél szigorúsága a legkeményebb embert is részvétre hangolja. Hiányos ruhában didergő emberek láttán, érezzük csak igazán az emberi rendelkezés nagy jelentőségét, mikor látjuk, hogy a szegény ember is ember, olyan mint mi, de az állat szenvedéseivel küzd az élet nehéz napjait.

Nagy városok régóta fölismerték a humanizmus eme szép törvényét, hogy az elhagyottakon, a ruhátlanokon segíteni kell. Az ehhez ember sokszor nem azért züllik el, mert lelke megrögzötten gonosz, hanem a nyomor, a nincsen zavarja bele törvénybeütköző cselekedetbe.

A míg a krajeúnkat kolduló ember előttünk pinaszodik nagy nyomoráról mi elsielünk mellette, de rögtön felszóllal bennünk az erkölcsbíró, ha az éhes ember valami ételnemű kereskedésbe betör.

Ezt a anomáliát fogták fel a nagyvárosok egyesületei, a kik a ruhátlanok felsegélyezését is feladatuk közé vették fel. Sok helyen a hol pénzügyi tekintetből nem mernek agitációba lépni, úgy fogják föl a dolgot, hogy erre nagy tőke pénz, állami támogatás, mecénási bőkezűség kell, kétségkívül a jótékonyság gyakorlása pénzbe kerül.

A cél azonban nem az, hogy a ruhátlant valami cifra, módos ruhába öltöztessük, hogy ebben pompázzék. A tél nem lép fel ilyen igénynyel.

A hideg időben kibékül az ember azzal a tudattal, hogy ne fázzunk. Ebből az következik, hogy a ruhátlanok elégedjenek meg olyan ruhákkal, a milyent kapnak.

Világos mindenki előtt, mikor azt mondjuk, hogy uri ember nem hordhatja el addig a ruháját, a kabátját mint a Petőfi meyerije. Aki azonban elhordja az már maga is szegény ember, azt nem lehet arra sarkalni, vagy kényszeríteni, hogy viseltes ruháját adja oda a szegénynek. Ellenben annak aki egy két ruha darabot nélkülözhet, az oda adhatná a szegények felruházására.

Mondhatná valaki igen tisztelt olvasóink közül, hisz azt minden háziasszony amugy is megteszi, mert ahány koldus jön, az úgy is megpróbálja a szerencsét és úgy is ajándékoznak egy-egy viseltes cipőt, vagy kabátot. Ez az ajándékozás azonban nem felel meg a humanitás igazi rendeltetésének. Nem felel meg azért, mert a koldusok között nagyon sok van olyan,

aki a kabátot csak a harmadik házig viszi ott beiszsa vagy másképen elherdálja.

A budapesti „Leányegylet” szövetkezett és uri nők gyűjtik össze a ruhát, a kik a hatóságoktól beérkező vélemények szerint itélkeznek a kérvényezők jogos vagy jogtalan kéréséről.

A mit Budapesten meglehet alkotni, azt lehet a vidéken is. Csupán arról van szó, hogy néhány lelkes gyöngéd lelkű nő szövetkezzék.

Ilyen erővel meglehetne próbálni az iskolai napközi otthont is. A szegény ember gyermekét iskolába járásra kötelezi a törvény, de megbünteti, ha az a szegény gyermek azért nem megy iskolába, mert napszámba jár keresetért, élelemért. Tehetősebb uri asszonyok bizton hisszük vagy hisztet, vagy tűzifát, zsírt, borsót, babot össze adnának a napközi otthon céljaira. Így iskoláinkban fellehetne állítani a tanulók konyháját, a hol a szegény gyermekek részére is főznének. Nagy városokban sok helyen így van ez ma már s a tanítók, kik a napközi otthonban szünidőben, iskolai előadás után a gyermekeket elfoglalják, nem győzik eléggé dícsérni az intézmény helyességét, mert a gyermekekkel való időtöltés megóvja a gyermekeket az erkölcsi káros behatásoktól s pedagógiai szempontból is jelentősebb eredményeket lehet elérni, mint most, mikor a szegény, munkában levő emberek gyermekei céltalanul, őrizetlenül esatangolnak az utcán, hol sok bűnt látnak, maguk is, bűnre kelnek, bűnre bukkannak.

A tél a maga nagy problémájával mindenütt a humanizmusra sarkallja az embereket s hisszük, hogy nemsokára nálunk is történnék kezdeményező lépések.

A válság

Bizonytalanság.

A mostani helyzet tarthatatlan. Ennek kétségbeesett biztos tudata athat mindenkire, a kinek valami köze van a politikához.

Annak a stagnálásnak, mely a válság dolgát oly kínossá teszi mostanában, rövidesen meg kell szűnie. Valami változás előtt állunk. Lehetséges hogy közelebb vagyunk a kibontakozáshoz mint a hogy a külső jelekből következtetni lehetne. Koalíciós körökben ma szányra kelt az a biztató hír, hogy a kedvező fordulat jövő keddig fog bekövetkezni. Reméltni szívesen reméli ezt mindenki, de sokan attól tartanak, hogy ez hiábavaló reménység, és a jövő hétig még rosszabbra, még vigasztalanabbra fordulhat a válság dögje.

KÜLFÖLD.

Az új francia elnök.

Január 17-én dőlt el Versaillesban a régi francia királyvárosban, az elnökválasztás, amely hetek óta lázas izgatottságban tartotta egész Franciaországot. Loubet utóda Fallières Armand szenátor lett a köztársasági jelöltje, aki ötvennyolc szavazattal többséget kapott Doumer Pallal, a reakciók jelöltjével szemben. Fallières győzelmének rendkívül nagy a jelentősége nemcsak a francia állam határain belül lévő politika szempontjából, hanem a többi európai állam érdekeiből is. Fallièresben ugyanis olyan államfőre foglalta el a köztársaság legelőkelőbb méltóságát, aki mint a nép fia, a nép vállaim emelkedvén hatalmas poleára, mindenkor ellensége volt a kalandor politikának, a Delcassé-féle veszedelmes manővereknek, s így határozott barátja a békének, az egészséges, hasznos munkálkodásnak.

Egyébként Fallières egész politikai multja garancia azért, hogy benne a köztársaság igazi, köztársaság élére való vezérőrfiut nyert. Az egyszerű bírósági írnok fia, akinek nagyatyja még a pörölyt forgatta, s ősei földművesek voltak, egész pályáján igaz-érig szabadelvű és demokratikus politikust volt.

Doumernek és pártjának bukása égető érdeke volt Rouviernek s benne az egész köztársaságnak Rouvier tette lehetővé, hogy a Németország és Franciaország között keletkezett konfliktus békés elintézését nyerjen, ő kardoskodott a marokkói konferencia létrejöttén. Most, mikor Algeirászból olyan hatalmas érdekek ütköznek össze egymással, valószínűs szerencsése Európának, hogy Franciaország élére nem Doumer, hadó-Kioa egykori kalandor kormányzója, hanem a békés lelkületű Fallières került, akinek bizonyára az lesz első feladata, hogy nagy diadalát a háboru eshetőségének végleges kiirtásával tetőzze.

Hogyan lettem én szocialista?

E címen tartott fölolvasást mult hó 9-én a kolozsvári református theologiai fakultás ifjúsága által rendezett estélyen dr. Gidófalvy István, kolozsvári kir. közjegyző, buzdítással hívta föl hallgatóit az igazi szocializmus gyakorlására, mely embertársaink, de főképen a sok esetben elnyomott nép érdekeinek szívenhordozásában találja igazi alakját.

Sajnáljuk, hogy lapunk tere azuttal nem enged meg a fölolvasás teljes közlését, mégis, közérdekű, becses utmutatásai megismeréseért, kiszakítjuk belőle a következő tanulságos részleteket.

„Mindenkiben szunnyad a szocialis érzék. Azt csak életre kell kelteni. Vannak, akik az egész mai társadalmi rendet akarják felbontani és új alapokra akarnak építeni. Ezek a romboló szocialisták. Ezek a mai társadalmi életre oly káros mozgalomnak vezetői. Földet akarnak osztani s pénzt felosztani.

Pedig sem a föld, sem a pénz nem olyan nagy érték, mint az igazságos, becsületes, szorgalmas munka. Ez maga nagy gazdagság. A szocialis reformokat nem lármával és lövöldözéssel, nem jajgatással és vádak emelésével, pártok köpzésével, vagy forradalmakkal lehet elérni, hanem a szellemek föl-szabadítása és az eszmék elterjesztése révén. Mindaddig, míg gondolkodni nem tudunk, következte

sen cselekedni sem leszünk képesek. A helyes cselekvést az okos gondolkodás szüli.

Éppen azért minden emberre és minden emberi társadalomra nézve, amelynek a társadalmi helyzet javítása szíven fekszik, a művelődés, az eszmék elterjesztése a legfontosabb. Csak ezek segítségével haladhatunk előre és ebben a munkában mindenki segítségünkre lehet, ha gondolkodni tud, amennyiben elsősorban saját nézeteit szedi rendbe és azután másokat segít a tiszta gondolkodáshoz, kikkel érintkezésbe kerül. Éppen azért a helyes úton azok járnak, akikben a szociális érzék kifejlődött és a mai társadalmi rend keretein belül a kiegyenlítés munkáját akarják elvégezni, népszerűsíteni akarják a jólétet, meg akarják akadályozni a vagyonnak egy-egy kézben való túlságos felhalmozódását és olyan társadalmi rendet akarnak teremteni, hogy lehetőleg mindenkinek meglegyen mindaz, amire műveltsége, munkabírása és erkölcsi értéke szerint szüksége van.

A legelső ilyen szocialista Jézus Krisztus volt. Akik őt igazán követik, azok az ő utódai.

En is azok közé a szocialisták közé tartozom, akik nem rombolni, a félig kész épület betetőzését nem megakadályozni, hanem a kiegyenlítés munkája útján akarják a szociális eszméket terjeszteni, élelni, megvalósítani és fokozatosan, lépésről-lépésre a társadalom megmunkálását egyensúlyát helyreállítani, hogy a munkás munkát a megfelelő munkabért a tőke pedig mérsékelt polgári hasznot kapjon.

Hogy jutottam erre az álláspontra és miért küzdök ezért már több mint 20 esztendője, ezt fogom ez alkalommal elmondani.

Budapesten tanultam. Az aszfalt perzsélt melege a fővárosi nagy hajsza a kenyérért, az egyoldalú küzdelem a pénzszerezésért, a kor- és kartarsak túlekedése nem kedveltette meg velem a fővárost. Mindig a vidékre vágytam, mert a fővárosi élet az egyenlőséget nyeli el és nagyon egyenlősít. Ez tehát nem lehet a való nemzeti élet. Mert egy város, mely világvárossá törekedik kinőni, a nemzetközi rossz és jó tulajdonságokat veszi fel magába; de a vidéki, falusi élet és gondoskodás a magyar nemzeti jelleget leginkább fentartja. A fő- és székelyvárosban a szegény kis egyedek, akik a vidéken kis vagyonkájából és tőkéjükből önálló földművesek és iparosok, a nagyvárosokban mindenütt a gyári munkások közé kerülnek. Ez ugyan a nemzet fentartására és gazdagodására egy szükséges elem, de mégis önállóságát veszített, egyenlősített, szervezett lesz.

Teljes munkaerővel, látásemekkel, gondolkozó fővel Budapest aszfalt járdáiról az erdélyi részek egyik határállomására Szászrégenbe jutottam, ahol

az oláhok számszerint túlsúlyban voltak, a szászok vezettek és a magyarságnak még akkor alig volt szerepe. 42.000 oláh, 23.000 magyar és 6.000 szász lakott azon a területen, ahol közjegyzői működésemet meg kellett kezdenem.

Ösztönszerűleg éreztem annak szükségét, hogy a néppel megismerkedjem, megbarátkozzam. Első dolgom volt az érintkezéscsónakát megkapni, az érintkezést fentartani, fejleszteni. Ennek addig még szokatlan, de biztos módját eszeltem ki. Elhatároztam, hogy valamennyi községet, mely járásomba tartozik — 67 volt — külön meglátogatom.

Dr. Gidófalvy István, fölvétele további folyamán elmondta, hogy hetenként 2—3 uapon meglátogatta közjegyzői kerülete minden egyes községét. A falukon gyalog ment keresztül kísérelve társait bebeszélni a paphoz, a tanítóhoz, a jegyzőhöz: beszédbe ereszkedtek a néppel, igyekeztek megismerkedni vele, a nép lassanként mind bizalmasabban vette őket körül, és elbeszélte baját-baját, gondját. A bizalom következtében a nép Szászrégenben vizsgálta a lelkes közjegyző látogatásait. Az egyéni és falusi viszonyok megismerése közben észrevette, hogy miye fáj a szegény embernek, kezdett tisztában látni.

A panaszok közül, melyeket a nép hangoztatott, elmondott nehányat.

„Egyik szegény ember panaszkolt, hogy falujában egy jobb módú ember 20 koronát ad polgártársának kölcsön úgy, hogy a szomszédos város országos-vásári napjain, évenként összesen 4-szer 2—2 korona kamatot fizessen, s ezenfelül a legszorgosabb munkaidőben még hat napszámot is tegyen.

Egy másik szegény ember pedig azt panaszkolta, hogy a szomszédos takarékpénztárak falujokban egy embert jelöltek meg a falujukból csak azon kisebb váltókat, 100—200 koronas váltókat számoltak le, melyet ez a választott is aláírt. E választott azonban a bizalmat hasznosítja, mert a váltókat csak úgy írja alá, ha az illető adóssok egy pár napszámra kötelezik magukat. Így minden kockázat nélkül, ingyen napszámos-munkával dolgoztatja meg birtokát.”

Ezek és az ezekhez hasonló panaszok érintették meg benne a nyolcvanas évek végén, hogy tenni kell valamit a népért.

Eleinte a görögnyelvi papokkal, tanítókkal tárgyalt. Később „Tegyük a népért” cím alatt országos mozgalmat indított az erdélyi részekben a szövetkezeti eszme érdekében s többet magával faluról-falura járt, eszméiket iskolában és templomokban hirdették. Ennek a lelkes buzgóságu munkának

az eredménye az lett, hogy az erdélyi részekben mintegy 400 hitelszövetkezetet alapított a volt eset, hogy vagyontalan koldusok annyit tudtak segíteni, hogy tehenet tudott magának szerezni s nem volt koldus többé.

„Mind a szövetkezeti tag érzi magában azt az erőt, hogy az ő becsületessége és megbízhatósága, ha vagyona nincs is: tőke, mely hitelalapot képez; bátrabb a fellépése, őszintébb a nyilatkozata az urakkal szemben is. Látja, hogy az urak az ők érdekében ingyen, velük közösen munkálkodnak s így bizalmasabb lesz a viszony a földbirtokos, földműves és munkás között. A birtokos tanácsát és utbaigazítását megfogadják és azért biztosan lehet várni, hogy a szociális tevékenység és a szövetkezetek után azon régi patriarális viszony, mely a földtehermentesítés előtt a birtokos és jobbágyságot között megvolt, ha más formában is, de újból fel fog ébredni.

Ez az erdélyi részekben annál fontosabb, mert a szociális tevékenység útján a magyar, szász és oláh ismét össze fog simulni és állandó lesz a béke.”

Ez a nyilvános beszámoló rendkívül sok táulást nyújt nekünk is tanítóknak. Gidófalvy munkássága hatásának titka semmi más, mint az a végtelen emberszeretet, mely lelkét embertársai iránt eltölti. Találomra mondta róla közelebből egyik életrajz-írója, hogy ő igazán Raffesszóna a mi bűnös hazánkban — Erdélynek.

SZINHÁZ.

— Fehér Károly színtársulata Kézdivásárhelyen. —

Szerdán jan. 17 én „Kati bácsi” egy kedves kis bohóság szórakoztatta a csekély számú közönséget, mely jóízűen mulatott. Solymossy pompásan kreálta „Kati bácsiját.” Solymossy a száraz dajkát kitűnő maszkiával, utólréteget komikussával pompásan alakította, ötletes kupléval is sok derűtséget szerzett most is. Ő volt az előadás központja, a többi szerep mind hozzá fűződött s azokban Szalai Vilma (Adél), Bokody Mariska (Elza), Sebestyén Rózi (Kati), Kulinyi Karola (Eszt), ugyazintén Zilahy (Hámosi), Derék (Úsú lög), Kovács (Császár), Dányi (a rendőr), Török (András), Pécsi (a tuzoltó) mind igen jól megállották helyeiket.

Csütörtökön jan. 18 én Miklós Dóra jutalom-

TÁRGA.

Lesben.

Irta: Balla Miklós.

Kipusztult a sok nyúl a füzes-irtásból,
Vadkacsa se röppen a közeli sásból.
Egy két veréb csakog köröttem a réten,
Néhány varjú suhan keresztül a légen.

Csillogó hólepel borítja a földet
Nem látni a fákon egy levélnyi zöldet.
Csend az egész rónán, egy lövés se hallszik,
Vastag kerge alatt a Tisza is alszik.

Valami mondhatlan szomorúság ráz meg
Repülő képzelemem a Dunánál áll meg.
Paloták a partján, nagy kőhidak rajta
Bűn, gyönyör, csillogás, ezer féle fajta!

Édes kicsifalum, drága pusztaságom!
Te voltál a dajkám, te vagy a világom!
Mit nekem a város, millió csábjával,
Mit nekem a Duna, kövezett partjával!

Csobja a fülembre, szőke Tisza habja,
Szólj te is, ringass el, kicsifalum harangja!
Itt érjen az örök, a megváltó álom,
S a Duna felé még a lelkem se szálljon.

A gyáva.

Irta: Szabóné Nogáll Janka.

(Vége.)

Boros Mihály kinyitotta a szemét, felugrott. Újeden nézett az órára. Háromnegyed órát szundi kált és most már alig van idő az öltözésre. De a kis kék szalagot talán még be lehetne hozni.

Elindult az ajtó felé. Kinyitotta s egyszer csak szembe állott egy halvány, kék ruhás lánnyal, aki leültette előtte fekete pillavál árnyalt szeméit. Valami kávéos ibrik volt a kezében, de csak egy pillanatig, a következő perében már darabokra válva gurult szét a kővön.

— Ugy megijedtem...

— De hát azért ne menjen el — mondta a szőke fiatal ember. Hová siet? Vagy tán haragszik?

A fiatal lány ránézett. Nem volt feltűnő szépség, tulan egyszerű szépség sem. A homloka alacsony s itt ott benőtt a haja. Az orra tuján néhány szeplő, az álla egy kicsit előre áll, de verpiros a szája s gyönyörű apró fogak ragyognak benne. Mikor pedig a csudásan hosszú fekete szempillákat felemeli, olyan kék szemek nyílnak meg, melyeknek sugara bevezet a szív mélyére, hol minden csupa melegség és édes marasztalás.

A története rája írta ebben az alacsony, sárga házban, mindenre, már az ajtó előtt nyíló estikékre is. Özvegy asszony anyja. Az apja hivatalnok volt és árva hagyta őket. Az anyja kis nyugdjjal, de sok lekvárral özvegyen maradt. Kosztosokat fogadtak tehát s minthogy a tanuló illyuság valami sejtölmés tartózkodással viseltetett ama bukta nevezetű tészta iránt, melyeket mint jó kiedős tésztaikat soktak lekvárral értékesíteni, a hivatalnok urak-

nak tettek ajánlatot. Boros Mihály, a ki szőke volt, szelid, álmódó, tanult és igen szorgalmasan dolgozó ifjú, lakásra is náluk ragadt. Elfoglalta az egyetlen utcára nyíló két ablakos szobát, de mint-hogy többnyire a hivatalban ült a család viszont az ő szobájában tartózkodott. Déli harangszóra szétbentek, de azért megtörtént olykor, hogy ebéd után Milike benyitott s meglepődte.

— Nem felejtettem ott a horgolást?

A horgolást megtalálták és lassacskán oda-jutottak, hogy a lány esténként véletlenül az orgona bokrok előtt állt. Később a kis kék szalag leoldódott s akkor Boros ur volt szíves újra feligazítani. Ez a feligazítás akkor csak annyiban sikerült, hogy Boros urnak a szája valahol elakadt a Milike fején, de a másli maga, mint máli, egy fabatkát sem ért.

És most ime odajutottak:

Vagy tán haragszik?

— Miért? — kérdezte oszondesen, de igen szomorúan Mili. — Csak... Ugy gondoltam...

Téved... Inkább örülök és szívemből gratulálok előre is... Ön megnevel... előre lép, halad... Itt pedig mi vár rá... A penzió, a dinnyeföld.

Sötét pirosság borította el az arcát, a mint észrevette, hogy mit akar ismétetni. Elfordult, kifelé indult, de a vállá megremegett, látszott, hogy sir. Boros mellette termett.

— Mili... Karja a leány derehához ért, vilányos ütös cikázott át rajta, most már nem gondolkodott többé. Felemelte a lehajtott könnyes arcát s belenézett azokba a csudásan meleg szemekbe. Ezek a sugarak, oh, ezek a sugarak igazán nem vezetnek messze. Az egész láthatár, a mit úgy be-csegnék: szürke, egyhangú, munkás, küzdelmes, di-

játékaul Szigeti „Csókon szerzett vőlegény” c. énekes népszimfóniát adták nem nagy közönség előtt, amely azonban elég hálás volt a jutalmazandó Miklós Dórának szereplése iránt. Ábray Irént személyesítette a nagy az éprészleány, cigányleány, hárfa stb. alakításával jó tehetséggel tett bizonyosságot. Solymossy (Ripacs), Stoll (katonaorvos), Zilahi (Béla), Kovács Gyula (Csontay) és Szathmáry (Baranyai), Szathmáryné, Deréki, Bokody Mariska és Pozsonyi nagyban hozzájárultak a darab sikeréhez.

Pénteken (jan. 19-én) Lehárnak németből átültetett „Mulató Istenek” c. víg operettjét adták félhétjárákkal másodízben.

A szereplők közül első helyen kell felemlítünk Szalay Vilma, aki Charis szerepét, Solymossit aki Sosiszt, Stollt, aki Merkurt, Péchit, aki Jupiter Istent alakították igen ügyesen.

Külön kell megemlékeznünk Fülöp Rizáról, aki ma este másodszor lépett föl az idényben Junó szerepében. Fülöp Rizát pár évvel ezelőtt igen előnyösen ismerte meg közönségünk iskolázott, erőteljes szép hangjáról; ma is nagy buzgóságot fejtett ki művészi tehetséget igénylő szép szerepe sikere érdekében. Csinos énekeért meg is tapsolták. Játéka azonban nem épen kifogástalan; Junó szerepe több eleveenséget, a mozdulatokban több könnyedséget kíván. Más szerepben, valószínűleg, jobban érvényesítheti művészetét.

A darab zenéjére is áttérve, úgy látszik, hogy az igen nehéz a rendkívül sok gyakorlatot kíván; ennek tulajdonítható, hogy a zenekar játéka ez alkalommal némi kívánni valót hagyott fenn, a k. sítatnak valószínűleg gyöngyöztetnek kell jövőben lennie.

Vasárnap jan. 21-én d. n. ifjúsági előadásul „Diakélet” című kedves énekes vígjáték, este a „Lőcsői fehér asszony” című érdekes újdonság kerül színre.

Kedden jutalomjáték lesz.

A társulat farsadhatatlan karnagyának Fekete A.-nak jutalmazására, az „Üdvöskét” ezt a kollema fülbomlászó zenéjű operettet adják, melyet a fővárosban is most elevenítették föl; szívesen ajánljuk az előadást a közönség jóindulatu figyelmébe és pártfogásába.

NAPI HIREK.

— **Kinevezés.** Az igazságügy miniszter Barcsa Miklós kézdívársárhelyi kir. törvényszéki bírót vizsgálóbírói állandó helyettesessé nevezte ki.

csésgietlen élet, szerény rang, szűkös fizetés, nagy kötelességek s a végén csakugyan a penzió és a dinnyeföld. — Mili... édesem...

A leány felriadt.

— Hallotta? kopognak... Öt óra... Verik az ablakot... A leesukott zöld deszkákon csakugyan dobolt valaki és becsúszott a mindifogó türelmetlen hangja.

Jössz?

A fiatal lány szelíd megadással indult az ablak felé. Vége a kis kosztadó lány rezényének felbőrdtük.

De Boros két karjával kapott utána, megragadta és visszafordította arccal felé.

— Itt maradsz! Az enyém vagy. Pszt.

A leány most már boldogan smult hozzá. A könnye is eltűnt arca ragyogott s ujját feltartva most már pajkos cinkossággal mondta ő is: Pszt!

A vocatör dobolt még egy sort, szólott is, aztán haragos, dobozó láptekkel eltávozott.

— A gyáva, — mondta utózbén. Megszökött. Nem mert szembe nézni az étellel...

Azok odabenn összesimulva hallgatták a lépéseit. Mert egyre távolodott. Vítte magával a kilátást, az előmenetelt, ringot, vagyont. S a mi helyette itt maradt, csak egy hosszú meleg ölekezés.

Csak ez... De hát Istenem, mikor az ember még fiatal, meg akkor, mikor már nagyon öreg, azt mondja, hogy az az egyetlen cél az a miért érdemes lesz és érdemes volt élni. És a kijelentéshez feltétlenül ragaszkodik, bármint vélekedett is, különben amaz évek alatt, melyek a két határ között lévő hézagot kitöltötték.

— A csendőrség köréből A honvédelmi miniszter Szombathy István m. kir. csendőrfőhadnagyot, sepsiszentgyörgyi szakasparancsnokot Belényesre helyezte át és Ágh Béla csendőrhadnagyot Belényesről szakasparancsnokká Sepsiszentgyörgyre helyezte át.

— **Elnökválasztás.** A kézdívársárhelyi munkáértelen szegények „Bárá Szentkeresztly Stephanie menedékházát” fenntartó egyesület vagyonkezelő bizottsága január 17-én tartott ülésében a Dr. Bánffy Zsigmond halálával megüresedett elnöki tisztre Jakab István takarékpénztári vezérigazgatót választotta meg egyhangulag, aki a vagyonkezelő bizottságnak alakulása (1889) óta egyik legbuzgóbb tagja.

— A róm. kath. hitközség február 3-iki álarcos jelmezes bálja iránt Kézdívársárhely város egész közönségében általános nagy érdeklődés mutatkozik, amiből következtetni lehet előre is teljes birtossággal, hogy ez lesz a farsang legsikerültebb mulatása. A legtekintélyesebb róm. kath. vallású urhölgyeket és urakat már is szerencsés volt a soronyon munkálkodó rendező bizottsági elnökség megnyerni a bál védnökeül s ez az örvendős körülmény s az a sokféle meglepetés, mely a bálra készül, de a mely egyelőre nem kerül nyilvánosságra, bizonyára teli házat fog produkálni a Vigadóban a kath. bálra, melynek érdekes programját nemsokára közölni fogjuk.

— **György Aladár meghalt.** Egy kiváló publicista és író, aki nagy buzgósággal és nem kisebb tehetséggel szolgált a magyar kultúra ügyét, György Aladár szerdán délelőtt hatvankét éves korában meghalt. Az elhunyt György Aladár Huszton született 1844. április 11-én. Tanulmányait Máramaroszigaton, Kásmárkon, Budapesten, Tübingában és Berlinben végezte. Négy évet meghaladó külföldi tartózkodás után 1871. őzén visszatérve, a Hon c. napilap munkatársa lett és az maradt a lap megszűnéséig 1882-ig. Ekkor az Országos Statisztikai Hivatalba neveztek ki, melynek mainig buzgó hivatalnokak volt. Kiváló tudományos munkákkal gazdagította az irodalmat. Főbb önálló művei: Az egyetemes művelődéstörténelem vázlata. Budapest 1875; Magyarország köz- és magánkönyvtárai; Eszményi világ; A föld és népei; Népszörföldrajz. Ezenkívül írt és fordított mintegy harminc kötetet, szerkesztette husz éven át a tanítók Zsebnaptárát, főmunkatársa volt a Néptanítók Lapjának. Irodalmi munkásságán kívül nagy társadalmi tevékenységet is fejtett ki. Legtöbb kulturális intézményünket tanácsaival és tapasztalataival támogatta. A néprajzi Társaság alelnöke volt és nagy szerepe jutott a könyvtárak ügyének szervezésében is. Vele önzetlen tevékenységű, lelkes ember dőlt ki az élők sorából. György Aladárban testvérbarátját gyászolja György Endre, volt földmivelésügyi miniszter. A főváros nagy részvételével temették el csütörtökön. Áldás emlékére a jó embernek.

— **A ref. egyházi bérpalota ügye.** A kézdívársárhelyi ev. ref. egyházközség által építendő bérpalota s lelkészi és kántori lakások ügye, mint biztos forrásból értesülünk, kedvező stádiumba jutott. Az állandó igazgatótanács hozzájárult az építkezésekhez a bérjesszettől miszaki mértékű vélemény elfogadásával s így az építést ez év folytán, ha csak valami váratlan körülmény be nem áll, végrehajthatják.

— **Halalozás.** Récz Dániel kézdívársárhelyi polgár, a ki évtizedek óta állt Kézdívársárhely város szolgálatában, mint erdőőr, a város tulajdonát képező „Katrosa” erdőben, f. hó 18-án, hosszas szenvedés után a Katrosában meghalt. Földi részait hazaszállították Kézdívársárhelyre s vasárnap délután helyezik nyugalomra a ref. temető kertben.

— **Halalozás.** Alólirottak, mint testvérei, mályen megszomorodott szívvel jelentjük Nyujtód Jancsó Győző nyug. m. kir. honvéd főhadnagynak élete 64-ik évében hosszabb betegség után folyó évi január hó 9-én, Budapesten történt elhunytát. A drága halott hült teteme folyó évi január hó 11-én délután 3 órakor fog a budapesti 17. számú helyőrségi kórházból a farkasréti temetőben örök nyugalomra helyeztetni. Budapest, 1906 január hó 10-én. Az örök világosság fényeskedjek neki! Jancsó Albert, Jancsó Gyula, Jancsó Domokos, Jancsó Ernő, Jancsó Emília özv. Cseh Istvánné, Jancsó Vencel, Jancsó Imre, mi t testvérei.

— **Áttérés az izraelita vallásra.** Péchi

Lőcső, a Kézdívársárhelyen időző Fehér Károly szintarsuátum operette- és népszimfóni baritonistája, esztendő novem. Pichler Károly, a római katolikus vallásról áttért menyasszonya Miklós Dóra színésznő kedvéért az izraelita vallásra. A pogári házasságról szóló törvény életbe léptetése óta ez az első es. Kézdívársárhelyen, midőn keresztény vallású egyen áttért az izraelita vallásra.

— **Szekely községek névvaltozása.** Az Orsz. Községi törzskönyv bizottság közelebb adta ki Háromszék- és Csikmegyék községeinek hivatalos neveit tartalmazó füzeteket. Háromszékmegyében Kőrös Csomakörös lett, valószínűleg azért, mert itt született a híres szekely utazó, Kőrösi Csoma Sándor. Peseleak a nevét elvesztette és Kézdikvár lett. Kézdik-Polyánt ezután Kézdikszentkeresztnek fogják hívni. Petőfalva—Szekelypetőfalva, Tamásfalva—Szekelytanásfalva lett. Nyémből Keresztvárt csináltak. Több község megkülönböztetésül a Kézli, vagy Sepsit előnevet kapta. Csikmegyében ezután a Csik előnév kihagyásával írják Osobófalva, Görösfalva, Gyimesbükk, Gyimesfelsőlok, Gyimesközéplek, Karafalva, Madéfalva, Szépvíz, Vacsárcsi, Vardófalva, Zogód. Gyergyóban is egyszerűen írják Ditrő, Kilyfalva, Saladmás, Szárbegy, Tekerőpaták, Vasláb, Bálbor, Borszék. Aloakon Kozmás, Lázárfalva, Tusnád községek neve egyszerűsített a Csik előnév elhagyásával. A többi község megtartja régi nevét.

— **Tombola-estély.** A kézdívársárhelyi állami elemi iskola Napközi Otthona javára a Vigadóban a színelőadás után ma (vasárnap) este a Vigadó bérője Jancsó Dénesné jótekonységu tombolaestélyt rendez, melynek tiszta jövedelmét az éhező tanulók Napközi Otthona javára szándekozi fordítani. Az értékes nyerebműtárgyak a Vigadó kávéháza kárakutában közszemlére vannak kitéve. Melegen ajánljuk a közönség jóindulatu figyelmébe.

— **Halalozás.** A következő gyászjelentést vetjük egy ifju asszony korai haláláról: „Alólirottak mélyen megrendült kebellet tudatjuk, hogy a forrón szerető hitves, engedelmős gyermek, kedves testvér, hű rokon és barátú Sándor Lajosné, szül. Sándor Ida életének 32-ik, boldog házasságának első évében Cofalván, 1906 évi január hó 16-án délután 5 órakor igen nagy szívbeli fájdalomra megszünt elni. Még nem is pirakda családi életünknek csak elébb beborult egy; még fel se száradának a sírkertben nem rég elhunytott milliónyi könnyeink: már ujából sötét felhők lebegnek szemünk előtt; megint ravatal mellett állunk! Előbb egy zsege viragzál porbaomlását könnyeztük, most pedig egy kinyílt virág gyors elhervadását kell sirassuk! Boldogult kedvesünk porrézoi az evang. ref. egyház szertartásai mellett folyó hó 18-án délután 2 órakor fognak a cőfalvi köztemetőben örök nyugalomra tétetni. Cofalván, 1906. évi január hó 16-án. Enléke legyen áldott! nyugalma esendes: özv. Sándor Lajos m. kir. csendőr-örmeister, férje Sándor Mihály nyug. áll. tanító és neje szül. Csomós Mária szülői. Sándor Albert máv. főkaleuz és neje szül. Biró Anna. Sándor Károly okl. jegyző. Sándor József m. kir. posta tav. s. tiszt. testvérei és sógorodje.

— **Későies az uton.** Gazda Mihály baralyi lakos f. hó 8-án este 8-9 óra között Gelencéről hazafelé tartott, midőn Gelence és Haraly községek közötti ut felére ért volna, egyszerre csak egy erős kéz mellén ragadta és se szó, se beszéd, egy sebekkel oldalba szúrta. Mikor pedig menekülni akart jobb vá lába kapott egy újabb szurást. De már erre összeszedte csekély erejét kiszabadította magát a bieszkázó kezek közül és elszaladt, otthon aztán beöltözték sebeit és másnap bejelentette az esetet a gelencei csendőrségnek. A csendőrség nap nap után nyomozott az ismeretlen tettes után, végre némi eredményt sikerült elérnie most Ugyanis megállapította, hogy f. hó 8-án 8-9 óra között egyedül Becek Miklós kovácsnai fiákeres jött ki Gelencéről, ki azonban sem be nem ismeri, sem nem tagadja, hogy a késelésben része volna, mert állítása szerint annyira részeg volt, hogy semmire sem emlékszik vissza. Az ügyészség súlyos testi sértésért emelt vádat Becek ellen, ki már egyszerült verekedésért.

Farsangi naptár.

Február 3. A róm. kath. hitközség álarcos jelmezes bálja.

Február 10. Az „Iparos Ifjúsági Egyesület” bálja.

Február 24. Az ev. ref. egyház község bálja

HIRDETÉSEK.

(8. 1-2.)

FOGORVOS

PERL JÓZSEF

AMERICAN DENTIST

3-4 nap múlva Kézdivásárhelyre érkezik és a MILLENIUM-SZÁLLODÁBAN fog rendelni.

Kiadó lakás.

A Jancsó Árpád honv. százados ujonnan épített lakása az ev. ref. templom mellett levő utcában, mely áll: 4 szoba, konyha, cseléd- és fürdőszobából, kamara, külön mosóház, 2 pince, istálló, szin és külön udvarból 1906. ápril 24-től több évre

haszonbérbe kiadó.

Értekezni lehet Jancsó Gyula kereskedővel Kézdivásárhelyt.

7. 2-9.

A nyujtódi körjegyzőnél egy a jegyzői teendőkhöz jártas fiatal egyén alkalmazást nyerhet, havi 32 korona fizetés és lakás élvezete mellett. Az állás azonnal elfoglalandó.

Nyujtód, 1906. január 20.

Incze Balázs,
kjsz.

(9. 1-1.)

Eladó erdő.

Néhai Nagy Ferencz Lázár fia hagyatékát képező ingatlanok haszonbérbe kiadók, esetleg örökáron is eladók: — eladó továbbá Szárazpatakon egy 32 hold területű csereerdő is.

Bővebb értesítést ad a tulajdonos Joós Imréné, S.-szentgyörgyön.

(2. 4-5.)

Hirdetések olcsó áron felvételnek e lap kiadóhivatalában.

A mai modern kornak teljesen megfelelő könyvnyomda.

A „SZÉKELYFÖLD” politikai hírlap kiadóhivatala.

IFJ. JANCÓSÓ MÓZES

gőzerőre berendezett könyvnyomdája, könyvkötészete, papír-, írószer- és könyvkereskedése

KÉZDIVÁSÁRHELYT

a „Jancsó”-féle gyógytár mellett.

Legolcsóbb bevásárlási forrás
Olcsó! Szép! Tartós! Meglepő!
DIVÁNY- és GARNITURÁKBÓL

Ifj. Jancsó Mózes
karpitos és díszítő műhelyében
Kézdivásárhelyt.

Készítetek saját felügyeletem alatt:
új ebédlő- és heverő-diványokat, garnitúrákat, matracokat, fotéleket, diványpárnákat, stb. szíval minden esetben vágó munkákat, ugyancsak bármilyen rongálódott diványok, fotélek, stb. újratákosítását vagy behúzását olcsó és jutányos árak mellett teljesen újjá alakítottatok át.

Gyorsan, izléssel és a legolcsóbb árban készítek el minden a könyvnyomdai szakmába vágó munkákat, u. m.: irodalmi műveket, tudományos és irodalmi folyóiratokat, tankönyveket, heti és havi lapokat, kereskedelmi és iparosok részére számlákat, gyászjelentéseket, körleveket, üzleti könyveket, névjegyeket, meghívókat, falragaszokat, stb. stb.

Butorraktáromban

mindig készletben tartok: ebédlő és szalon berendezéseket, ruha-, mosdó-, éjjeli- és éjszakai székelyeket márvánnyal és anélkül, garnitúrákat, sodrony betéteket, ágyakat, matracokat, hajlított és préselt ületű székeket, függőny-tartókat, gyermekkoosikat, stb. stb., melyeket szintén felügyeletem alatt — kitűnő száraz anyagból — saját asztalos, esztorgályos és faragó műhelyemben készíttetek, s azoknak úgy jószágáért mint tartósságáért teljes felelősséget vállalom.

Könyvkötészetemben minden fajta könyvek bekötését nagyon jutányos áron eszközölöm s azokat kívánatra ellátatom óreszakkal, miáltal azok tisztábbá és tartósabbá válnak.

Nyomtatvány raktáromban minden szükséges- és köz-
ségi, közigazgatási, egyházi és ügyvédi nyomtatványok finom papíron nyomva, állandóan nagy raktáron vannak.